

Sangen til Danmark

Helge Rode
(1870-1937)

Som en rejselysten flåde - CNW 237
TTBB

Carl Nielsen
(1865-1931)

Fast og værdigt

mf

Tenor

1. Som en rej - se - ly - sten flå - de an - kret op ved Jyl - lands
2. Hav - om - bru - set yng - ler lan - det. Tu - sind ø - er gik af
4. Hør det! Husk det, al - le dan - ske! Klar og fro - dig er vor
5. Vin - ter - klart og som - mer - bro - get, mor - gen - mun - tert, skum - rings -

Tenor

1. Som en rej - se - ly - sten flå - de an - kret op ved Jyl - lands
2. Hav - om - bru - set yng - ler lan - det. Tu - sind ø - er gik af
4. Hør det! Husk det, al - le dan - ske! Klar og fro - dig er vor
5. Vin - ter - klart og som - mer - bro - get, mor - gen - mun - tert, skum - rings -

Bass

1. Som en rej - se - ly - sten flå - de an - kret op ved Jyl - lands
2. Hav - om - bru - set yng - ler lan - det. Tu - sind ø - er gik af
4. Hør det! Husk det, al - le dan - ske! Klar og fro - dig er vor
5. Vin - ter - klart og som - mer - bro - get, mor - gen - mun - tert, skum - rings -

Bass

1. Som en rej - se - ly - sten flå - de an - kret op ved Jyl - lands
2. Hav - om - bru - set yng - ler lan - det. Tu - sind ø - er gik af
4. Hør det! Husk det, al - le dan - ske! Klar og fro - dig er vor
5. Vin - ter - klart og som - mer - bro - get, mor - gen - mun - tert, skum - rings -

4

T.

bro, un - der¹ vejr og vin - des nå - de lig - ger lan - det dybt i
havn, lod sig bæ - re bort af van - det for at bæ - re Dan - marks
ånd, spro - get slut - ter som en hand - ske om en sast og ven - lig
svøbt, li - ge - fremt og lat - ter - kro - get, smil - be - strå - let, tå - re -

T.

bro, un - der¹ vejr og vin - des nå - de lig - ger lan - det dybt i
havn, lod sig bæ - re bort af van - det for at bæ - re Dan - marks
ånd, spro - get slut - ter som en hand - ske om en sast og ven - lig
svøbt, li - ge - fremt og lat - ter - kro - get, smil - be - strå - let, tå - re -

B.

bro, un - der¹ vejr og vin - des nå - de lig - ger lan - det dybt i
havn, lod sig bæ - re bort af van - det for at bæ - re Dan - marks
ånd, spro - get slut - ter som en hand - ske om en sast og ven - lig
svøbt, li - ge - fremt og lat - ter - kro - get, smil - be - strå - let, tå - re -

B.

bro, un - der¹ vejr og vin - des nå - de lig - ger lan - det dybt i
havn, lod sig bæ - re bort af van - det for at bæ - re Dan - marks
ånd, spro - get slut - ter som en hand - ske om en sast og ven - lig
svøbt, li - ge - fremt og lat - ter - kro - get, smil - be - strå - let, tå - re -

8 *f* *dim.*

T. ro. — Hårdt går hav mod bro og stavn, mø - der Dan - marks stil - le
 navn mun - tert frem til li - vets dyst gen - nem mulm og strå - le -
 hånd. Værn med vid, hvad helt er vort, sig kun sand - hed, jævnt og
 døbt. Det er Dan - marks fri - e sprog, u - den tryk af frem - med

T. ro. — Hårdt går hav mod bro og stavn, mø - der Dan - marks stil - le
 navn mun - tert frem til li - vets dyst gen - nem mulm og strå - le -
 hånd. Værn med vid, hvad helt er vort, sig kun sand - hed, jævnt og
 døbt. Det er Dan - marks fri - e sprog, u - den tryk af frem - med

B. ro. — Hårdt går hav mod bro og stavn, mø - der Dan - marks stil - le
 navn mun - tert frem til li - vets dyst gen - nem mulm og strå - le -
 hånd. Værn med vid, hvad helt er vort, sig kun sand - hed, jævnt og
 døbt. Det er Dan - marks fri - e sprog, u - den tryk af frem - med

B. ro. — Hårdt går hav mod bro og stavn, mø - der Dan - marks stil - le
 navn mun - tert frem til li - vets dyst gen - nem mulm og strå - le -
 hånd. Værn med vid, hvad helt er vort, sig kun sand - hed, jævnt og
 døbt. Det er Dan - marks fri - e sprog, u - den tryk af frem - med

12 *dim.* *pp*

T. navn. Hør hvor blidt det klin - ger! Hvor vi stod, og hvor vi gik,
 lyst. Hil jer, vo - re ski - be! Fla - get blaf - fer rødt og hvidt,
 kort, gla - dest ved det mil - de. Dan - skens³ lov i strid og fred
 åg, frej - digt Fre - ja ta - ler. E - get brød til e - gen dug.

T. navn. Hør hvor blidt det klin - ger! Hvor vi stod, og hvor vi gik,
 lyst. Hil jer, vo - re ski - be! Fla - get blaf - fer rødt og hvidt,
 kort, gla - dest ved det mil - de. Dan - skens³ lov i strid og fred
 åg, frej - digt Fre - ja ta - ler. E - get brød til e - gen dug.

B. navn. Hør hvor blidt det klin - ger! Hvor vi stod, og hvor vi gik,
 lyst. Hil jer, vo - re ski - be! Fla - get blaf - fer rødt og hvidt,
 kort, gla - dest ved det mil - de. Dan - skens³ lov i strid og fred
 åg, frej - digt Fre - ja ta - ler. E - get brød til e - gen dug.

B. navn. Hør hvor blidt det klin - ger! Hvor vi stod, og hvor vi gik,
 lyst. Hil jer, vo - re ski - be! Fla - get blaf - fer rødt og hvidt,
 kort, gla - dest ved det mil - de. Dan - skens³ lov i strid og fred
 åg, frej - digt Fre - ja ta - ler. E - get brød til e - gen dug.

17 *cresc.* *f* *p*

T. *cresc.* *f*

B. *cresc.* *f*

B. *cresc.* *f*

kom dit navn som sød mu - sik blødt på hvi - de vin - ger.²
 her er Dan - mark, dit og mit, med sin køl - vands - stri - be!
 væ - re ret og bil - lig - hed, som kong Vol - mer vil - le.
 Dan - marks hve - de. Dan - marks rug Dyb - bøl møl - le ma - ler.

kom dit navn som sød mu - sik blødt på hvi - de vin - ger.²
 her er Dan - mark, dit og mit, med sin køl - vands - stri - be!
 væ - re ret og bil - lig - hed, som kong Vol - mer vil - le.
 Dan - marks hve - de. Dan - marks rug Dyb - bøl møl - le ma - ler.

kom dit navn som sød mu - sik blødt på hvi - de vin - ger.²
 her er Dan - mark, dit og mit, med sin køl - vands - stri - be!
 væ - re ret og bil - lig - hed, som kong Vol - mer vil - le.
 Dan - marks hve - de. Dan - marks rug Dyb - bøl møl - le ma - ler.

kom dit navn som sød mu - sik blødt på hvi - de vin - ger.²
 her er Dan - mark, dit og mit, med sin køl - vands - stri - be!
 væ - re ret og bil - lig - hed, som kong Vol - mer vil - le.
 Dan - marks hve - de. Dan - marks rug Dyb - bøl møl - le ma - ler.

3. Hav og muld skal dansken pløje.
 Venner! Hvad vi fik for muld!
 Bølgelandets runde høje
 tavlet ud i grønt og guld.
 Lærken klatrer fra sin seng
 i den morgenvåde eng
 ad sin jakobsstige.
 Men de lyse nætters skær
 over stille bøgetræer
 åbner himmerige.

6. Om din frihed vil vi værne,
 holde skjoldvagt om din fred,
 ofre dig en moden kerne
 fra din jord i tusind led.
 Indånd Nordens frie luft,
 stilhed, sød af blomsterduft,
 blæst, som søen salter,
 medens vi med trofast sind
 sætter al vor gerning ind,
 Danmark, på dit alter!

I denne node anvendes teksten som den i dag gengives i f.eks. Højskolesangbogen.

I Carl Nielsen udgaven er gengivet Helge Rodes originale tekst fra 1921.
 Også her er de originale vers 3 og 6 udeladt.

Teksten afviger i vers 1 og 4 hvor originaludgaven lyder:

¹ Takt 4-8:

lig-ger vo-re ø-ers bå-de
små og sto-re dybt i ro.

² Takt 19:

blødt på **fug-le**-vin-ger

³ Takt 15-18:

Lo-ven for de dan-skes æt
væ-re bil-lig-hed og ret,